

UIT BRIEVEN VAN CORRESPONDENTEN.

BIJDAGEN IN CRISISTIJD.

Ik heb de gewoonte tegenwoordig om bij al mijn bezoeken te *beginnen* met de verzuchting over den droeven tijd, want dan behoef ik die klachten niet aan te hooren.

't „Evenwel nochtans” vindt dan gereeder ingang.

STUDENTENACTIE.

Een der studenten, ijverig medewerker bij de actie door studenten, schrijft daarover het volgende:

WAT DE STUDENTENACTIE OPLEVERDE.

We hebben in de vacantie voor de V.U. gewerkt, in allerlei plaatsen en op allerlei tijden van de dag. Dat we dit deden, was slechts het beleven van onze kinderplicht tegenover onze Alma Mater. We wisten dan ook niet recht, wat we met het dankwoord, dat ons op 9 October werd gebracht, moesten aanvangen. Feitelijk toch was het zoo, dat er meer reden was voor ons als studenten te danken voor de rijke ervaringen, die we in deze actie hadden.

Iets daarvan willen we gaarne ook hier doorgeven.

Als het belangrijkste moet dan wel genoemd worden het feit, dat de groote weelde, die wij in onze Vrije hebben, ons weer bewust is geworden. Wie dagelijks door rijkdommen omgeven is, loopt zoo spoedig gevaar, het type te gaan vertoonen van dat beklagenswaardig soort menschen, dat in de jaren vóór en na het einde van den wereldoorlog met den naam van O.W.-ers werd aangeduid. Zonder verantwoordelijkheidsbesef werd door hen met hun groote bezittingen gespeeld. Dit gevaar bestaat in geestelijk opzicht ook steeds voor ons. Bij het verdedigen van de belangen der V.U. kwam de groote rijkdom, dien een geslacht van stoere geloofshelden ons in de V.U. heeft geschonken, ons weer helder voor den geest te staan. We gevoelden iets van onze groote verantwoordelijkheid en aanvaardden deze opnieuw.

Maar de actie voor de V.U. heeft ons nog meer gegeven. Er wordt meermalen geklaagd, dat de studenten zoo buiten het gewone leven staan. Of en in hoeverre deze klacht reden van be-